

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121201680
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3121201680.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., Bratislava - Staré Mesto, Kubániho 16, IČO: 36857033 proti žalovanej: X. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. T. č. XXXX/XX, W., zastúpenej občianskym združením OPOS so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Teplá, IČO: 51147688, v konaní o zaplatenie 3.715,02 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie istiny v sume 87,51 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,1% denne zo sumy 29,17 Eur od 18.08. 2021 do 14.10. 2021, zo sumy 58,34 Eur od 15.10.2021 do 15.11.2021, zo sumy 87,51 Eur od 16.11.2021 do zaplatenia a v časti 9% ročného úroku z omeškania zo sumy 87,51 Eur uplatňovaného od prvého dňa nasledujúceho po tom ako súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 4.242,72 Eur, zastavuje.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,28% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca požiadal súd, aby zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 3.715,02 Eur so zmluvnou pokutou vo výške 0,1% denne zo sumy 3.715,02 Eur od 18.3.2017 do zaplatenia tak, že odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 4.242,72 Eur, je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.715,02 Eur do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 179,60 Eur. V žalobe žalobca uviedol, že poskytol žalovanej na základe zmluvy o úvere č. XXXXXX zo dňa 25.8.2016 úver v sume 1.400 Eur, ktorý sa zaviazala žalovaná žalobcovi splatiť spolu s úrokom v 48 mesačných splátkach po 88,39 Eur v termínoch splatnosti podľa zmluvy. Žalovaná ukončila podnikateľskú činnosť ku dňu 13.7.2017. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok a napokon zaplatila žalobcovi titulom úveru len sumu 527,70 Eur. Pretože bola žalovaná v omeškaní s úhradou splátky č. 4, 5, 6, o viac ako 75 dní žalobca listom zo dňa 7.3.2017 oznámil žalovanej, že v dôsledku nesplácania sa stanú splatnými všetky záväzky zo zmluvy ku dňu 17.3.2017. Žalovaná neuhradila v danom čase splátky a preto bol úver v súlade s čl. 10 ods. 10.4. zmluvy o úvere zosplatený dňa 17.3.2017, a od nasledujúceho dňa je žalovaná v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Uplatnená suma predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania s plnením svojich povinností, žalobcovi vznikol nárok na zmluvné pokuty podľa čl. 10. ods. 10.1., 10.2 zmluvy o úvere vo výške 0,1% denne zo sumy 3.715,02 Eur od 18.3.2017 do zaplatenia, a na úrok z omeškania v sadzbe 9% ročne v súlade s § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z.. Žalobca zaslal žalovanej viacero upomienok na splnenie splatného dlhu, sms správy a

prostredníctvom svojho právneho zástupcu jej zaslal aj pokus o zmier, no žalovaná dlh neuhradila a preto sa žalobca obrátil na súd. Náhrada nákladov spojených s mimosúdny uplatnením pohľadávky spočíva v odmene za právnu službu - jeden úkon právnej pomoci, a to zaslanie pokusu o zmier právnym zástupcom žalobcu, z čoho tarifná odmena činí 168,99 Eur a režijný paušál činí 10,61 Eur (sumy vrátane DPH).

2. Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila v podaní zo dňa 10.6.2021. V ňom žiadala žalobu zamietnuť. Uviedla, že v čase uzatvárania zmluvy ako priemerný spotrebiteľ nepoznala, čo sú to neprijateľné zmluvné podmienky a nevedela, že také niečo môže v zmluvách existovať. Zmluvu podpísala v dobrej viere, pretože verila, že Proti Credit Slovakia s.r.o. koná čestne a v súlade so zákonom. Všeobecné obchodné podmienky neboli individuálne dohodnuté a nie sú ani súčasťou zmluvy. Ďalej uviedla, že žiadosť o poskytnutie úveru vyplňal obchodný zástupca. Žalovaná pre krátkosť času podpísala formulár, pretože mala od obchodného zástupcu informáciu, že je o úvery veľký záujem a majú toho veľa, všetko pripraví a bude ju telefonicky informovať o pripravenej zmluve na podpis. Žalovaná plne dôverovala tomuto agentovi na sprostredkovanie, pretože žiadala o úver so svojimi osobnými údajmi, teda ako spotrebiteľka. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaná žiadala o úver na podnikanie, uviedla, že nemohla takýto ani žiadať, pretože živnosť mala iba 4 mesiace a nikdy nevlastnila auto na podnikanie ako je to uvedené v žiadosti. Žalovaná obchodnému zástupcovi uviedla, že v súčasnej dobe má otvorenú živnosť, ale príjem dokladovať nedokáže a na poskytnutie finančných prostriedkov uviedla svoj osobný účet, ktorý doposiaľ má. Uvedené využil vo svoj prospech žalobca a uviedol tak žalovanú ako spotrebiteľku do omylu, keď jej poslal zmluvu na podpis ako zmluvu podľa Obchodného zákonníka, čím sa snažil, aby ju zbavil práv v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a zákone o ochrane spotrebiteľa. Žalovaná zmluvu nečítala, peniaze potrebovala, pretože má zdravotne postihnutého syna a jej príjem nepostačoval v tom čase na plnohodnotné poskytnutie základných životných potrieb jej deťom. Žalovaná bola vo finančnej tiesni. Rozhodcovská zmluva k úveru podpísaná v ten istý deň, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere je vyplnená žalobcom aj na IČO aj na rodné číslo, čím žalobca v tomto prípade opäť zavádza spotrebiteľa, pretože tento za žiadnych okolností nedokáže vyhodnotiť akým zákonom sa predmetná zmluva spravuje. Žalobca pripravil úverovú zmluvu a uviedol do nej údaje žalovanej už s IČO, napriek tomu, že nežiadala o úver na podnikateľské účely. Úver bol žalovanej poskytnutý v takej výške, ako je uvedené v zmluve. Žalovaná tento úver brala ako klasický spotrebný na bežný chod jej domácnosti. Obchodný zástupca žalovanú žiadnym spôsobom neupozornil, na aký účel môže žalovaná peniaze použiť a preto to nijakým spôsobom neriešila. Pri skúmaní zmluvy o úvere je potrebné považovať túto za zmluvu spotrebiteľskú, keďže napĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy uvedené v § 52 Občianskeho zákonníka. Ide o predtlačенú formulárovú zmluvu, pri ktorých spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť ich obsah a žalobca v týchto zmluvách vystupuje ako veriteľ, ktorý koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako fyzická osoba pri uzatváraní týchto zmlúv nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a je teda spotrebiteľom. Na tomto nič nemení ani skutočnosť, že v úverovej zmluve bol ako účel úveru uvedený dôvod, že finančné prostriedky sa poskytujú na výkon podnikania a v žiadosti je uvedené, že ich úver použije na „opravu auta na podnikanie“. Súd si sám môže zistiť, že žalovaná nikdy žiadne auto na podnikanie nevlastnila. Jediné motorové vozidlo, ktorým rodina žalovanej disponuje je auto na syna žalovanej, ktorý je ako ZŤP aj vlastníkom. Z rozhodovacej praxe je známe, že spotrebiteľia si nikdy nebrali úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania, ale pre osobnú potrebu. Žalobca však prenáša dôkazné bremeno na spotrebiteľov. Keďže žiadosť ako aj zmluvu o úvere vyplňoval pracovník veriteľa, tak do nej uviedol taký účel úveru, ktorý by potom vylučoval posudzovanie zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej, za podmienok, ktoré obsahuje úverová zmluva, aby si živnostník ani takýto úver na podnikanie nezobral, keď potom by ho musel niekoľkonásobne preplatiť. Keďže pri pochybnostiach o obsahu zmluvy platí výklad pre spotrebiteľa priaznivejší, má žalovaná zato, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol v danom prípade poskytnutý na výkon podnikania zaťažuje toho, kto takúto skutočnosť tvrdí. Keďže účel vyznačený v zmluvách (na výkon podnikania) súdu preukázaný doteraz zo strany žalobcu nebol, žalovaná vychádza z toho, že uvedený úver bol poskytnutý na súkromné účely, teda na iný účel, ako na výkon povolania, zamestnania alebo podnikania. Žalovaná predmetný úver nikdy nechcela použiť na podnikanie. Predmetnú zmluvu si dala posúdiť aj na Ministerstve spravodlivosti SR, ktoré vo svojej odpovedi upozornilo hneď na nekalé počínanie si veriteľa - žalobcu, kde už ministerstvo podalo podnet občianskym združeniam, aby podali žalobu na veriteľa pre používanie neprijateľných zmluvných podmienok a používanie nekalých praktík na spotrebiteľov. Žalovaná poukázala na ustanovenia § 9 ods. 6, 7, 8 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v ktorých je definované ako nesmie veriteľ či finančný agent pri podpise zmluvy konať. Predmetný úver

sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva o úvere má vady, ktoré vyplývajú z odpovede Ministerstva spravodlivosti SR.

3. Žalobca na vyjadrenie žalovanej reagoval podaním zo dňa 22.7.2021, v ktorom uviedol, že tvrdenia žalovanej odporujú obsahovým náležitostiam zmluvy, ako aj jej reálnemu konaniu pred jej uzatvorením. Zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená ako podnikateľský úver. Už zo znenia článku 1., ods. 1. Zmluvy vyplýva, že na základe zmluvy poskytuje veriteľ (žalobca) v prospech dlžníka (žalovaná) peňažné prostriedky pre účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti. Táto skutočnosť je medzi účastníkmi konania nesporná. Javí sa pomerne nelogické, že si žalovaná na svoje „spotrebiteľské“ postavenie spomenula s výrazným časovým odstupom až po poskytnutí úveru. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 81/2011, ktoré sa zaoberá výkladom právneho úkonu zachyteného v písomnej zmluve. Z obsahu predmetnej zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaný ju uzatváral ako podnikateľský subjekt konajúci pod obchodným menom X. J., miesto podnikania/sídlo Q. XXXX/X, W. XXX 01, IČO: 42375452, zapísaný v Štatistickom registri organizácii, Právna forma: 109 - Podnikateľ- fyzická osoba - nezapísaná v OR - podnikajúca súčasne ako osoba so slobodným povoláním. Z ustanovenia článku 1., ods. 1.1 zmluvy o úvere vyplýva, že Veriteľ poskytne Dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky (...). Z ustanovenia článku 10., ods. 10.1 písm. a), c), a f) Zmluvy vyplýva, že Dlžník, Spoludlžník č. 1 a Spoludlžník č. 2 prehlasujú, že a) nezatajili Veriteľovi žiadne ručiteľské záväzky ani nesplnené záväzky voči orgánom štátnej správy a samosprávy, peňažnému ústavu, súčasnému ani predchádzajúcemu zamestnávateľovi, fyzickej alebo právnickej osobe splatné ku dňu podpisu tejto Zmluvy, (...) c) nenachádza sa v úpadku ani v insolvenčii, nie je účastníkom dohôd či dojednaní, ktorých plnenie by bolo v rozpore s plnením záväzkov podľa tejto Zmluvy, (...) f) všetky údaje uvedené v tejto Zmluve a jej prílohách sú uvedené úplne a pravdivo. Podľa článku 14., ods. 14.1 písm. a), b) Zmluvy Dlžník sa týmto Veriteľovi zaväzuje po celú dobu trvania tejto Zmluvy a) udržiavať v platnosti všetky licencie, súhlasy, registrácie alebo schválenia (vládne či iné) nevyhnutne vyžadované v súvislosti s jeho obchodnou činnosťou, podnikaním alebo majetkom Dlžníka a rovnako i uzatvorením plnením, platnosťou či vymožitelnosťou tejto Zmluvy, b) nevykonať nič, čím by ohrozil platnosť a účinnosť svojej existencie ako právnickej osoby, resp. fyzickej osoby - podnikateľa, či vyvolal spochybnenie či zánik platnosti oprávnení alebo povolení, ktoré sú potrebné pre výkon jeho činnosti alebo k tomu, aby držal, užíval a disponoval svojím majetkom. Žalovaná do podania svojho vyjadrenia nikdy nespochybnila, akú zmluvu uzavrela a s akým obsahom, rovnako neuviedla žiadne právne relevantné skutočnosti, pre ktoré by sa mal obsah ňou slobodne a dobrovoľne vykonaného úkonu interpretovať inak a spôsobom, ktorý je v rozpore s prejavom vôle. Žalovaná písomne požiadala o poskytnutie úveru, pričom od začiatku vystupovala ako podnikateľský subjekt. V rámci údajov vyžadovaných žalobcom pre poskytnutie úveru okrem iného pripojil aj potrebné listiny na schválenie úveru, ktorými sa rovnako preukazoval ako podnikateľský subjekt, vrátane daňových priznaní, údajoch o svojej podnikateľskej činnosti, odbore podnikania, mieste podnikania a účele čerpania úveru - investičný. Súdny dvor Európskej únie pri riešení výkladu úniijného práva (smernica 93/13/ EHS) vo vzťahu k tomu, aké postavenie má byť priznané osobe vystupujúcej od začiatku vo vzťahu k dodávateľovi ako podnikateľ a ktorá až následne tvrdí, že je spotrebiteľom, rozhodol takto: Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG). Tento záver je pritom opakovane preberaný vrcholnými súdnymi inštanciami členských štátov EÚ, napríklad: Rovnako, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá viera je všeobecným princípom zmluvného práva (Bundesgerichtshof, SRN, 22.12.2004, VIII ZR 91/04). Žalobca namieta oprávnenosť tvrdení žalovanej aj z dôvodu, kedy žalovaná obsah uzavretej zmluvy ani následne nespochybňovala. Správanie zmluvných strán po uzavretí zmluvy je tiež určitým dôkazom o tom, čo strany pri uzavretí zmluvy zamýšľali, s akými pohnútkami do zmluvného vzťahu vstupovali a čo jej uzavretím sledovali. Tvrdiť s odstupom času, že žalovaná uzatvorila zmluvu ako spotrebiteľský subjekt, je dôkazom o zavádzaní, a to buď v čase uzatvárania zmluvy (čo nepožíva právnu ochranu, v zmysle vyššie uvedených rozhodnutí) alebo pre účely tohto konania. Pritom zmluva ako listina je preukázateľne podpísaná. Pripojenie súhlasu na zmluvu vo forme podpisu znamená súhlas so všetkými jej ustanoveniami, počnúc správnosťou údajov v označení strán, končiac potvrdením toho, k čomu sa chce konajúca osoba zaviazat'. Podpísanie zmluvy, v ktorej sú obsiahnuté ustanovenia upravujúce obsah zmluvného vzťahu, sa objektívne podľa § 35 Občianskeho zákonníka nedá vykladať inak, než že zmluvné strany s ním súhlasili. Zmyslom písomnej formy právneho úkonu je o. i. zabezpečiť určitú formu právnej istoty a stability v zmluvnom vzťahu práve pred situáciou, aby následne nedochádzalo k

spornosti toho, čo bolo dohodnuté, teda aký bol obsah vôle a čo prejav vôle zahrňoval, ako bol urobený, atď. Z dôvodu právnej opatrnosti žalobca poukázal na to, že skutočnosť spočívajúca v zakomponovaní rodného čísla žalovanej nie je rozhodujúca. Uvedenie rodného čísla ako jednoznačného identifikátora je logické, pretože na území Slovenskej republiky žalovaná žiadny iný jednoznačný a nezameniteľný identifikátor nemá (v podobe IČO). Slúži len na zabezpečenie toho, aby osoba dlžníka bola vždy identifikovateľná na základe takého údaj, ktorý je v zmysle právnej úpravy považovaný za jednoznačný, jedinečný a nesporný. Uvedenie rodného čísla však neznamená, že sa tým mení povaha zmluvného vzťahu. Z obsahu zmluvy vyplýva, že sa žalovaná je identifikovaná označením zahraničného registra, v ktorom je ako podnikateľ zapísaný. Bolo by pomerne nelogické, aby sa „spotrebiteľ“ identifikoval v zmluve označením registra, v ktorom je ako podnikateľ zapísaný. Uvedený zápis, ktorý je vyznačený v zmluve, je potrebné chápať v kontexte s celým obsahom zmluvy. V kontexte uvádzaných okolností tvrdenie, že žalovaná nikdy nežiadala o úver na podnikateľské účely, pôsobí nanajvýš nevierohodne, navyše za predpokladu, kedy sama uviedla, že uviedla do obsahu žiadosti svoje údaje o forme živnosti. Preto žalobca trval na podanej žalobe.

4. V podaní doručenom súdu dňa 2.11.2021 žalobca uviedol, že tvrdenia žalovanej zodpovedajú verejne šíreným spôsobom obrany proti nárokom v čase, kedy sa neuhradené nároky zo zmluvného vzťahu stanú predmetom konania. Ďalej uviedol, že účel čerpania úveru bol uvedený v žiadosti o úver na základe toho, čo tvrdila žalovaná. Účel čerpania úveru logicky nemohol produkovať sám žalobca a ani obchodný zástupca. Tvrdenia žalovanej o nečítaní úverovej zmluvy sú bez právneho významu. Prejav vôle predsa spočíva v podpise zmluvy. Žalobca vykonal zisťovanie účelu poskytnutia úveru v rozumnej miere. Obsahom listinných dôkazov je preukázané, že žalovaná vstupovala do zmluvného vzťahu so žalobcom ako podnikateľ, a úver čerpala na podnikateľskú činnosť. Táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi konania nikdy sporná. Žalovaná iné postavenie začala tvrdiť až dodatočne v tomto konaní. Takýto postup žalovanej je špekulatívny a účelový, pretože sa na základe nepravdivého tvrdenia snaží dosiahnuť pre seba neoprávnenú výhodu. Poukázal na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Nitre, č.k. 9CoCsp/8/2021 - 187, podľa ktorého „Z Občianskeho zákonníka, ani iného predpisu však nevyplýva domnienka, že by sa účastník zmluvy považoval za spotrebiteľa, pokiaľ dodávateľ nedokáže opak. Takúto domnienku nemožno vyvodiť ani z § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože toto ustanovenie hovorí o priaznivejšom výklade spotrebiteľskej zmluvy. Jeho aplikácia tak predpokladá pozitívne zistenie, že určitá zmluva je spotrebiteľská; nemožno z neho však vyvodiť domnienku, že v pochybnostiach sa každá zmluva považuje za spotrebiteľskú (m. m. uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.3.2018 sp. zn. 26Co/145/2017). V takom prípade sa potom vychádza zo všeobecného konceptu dôkaznej teórie, v zmysle ktorej dôkazné bremeno zaťažuje osobu, ktorá sa dovoľáva spotrebiteľského charakteru právneho vzťahu. Pri posudzovaní spotrebiteľského charakteru uzatvorenej zmluvy o úvere odvolací súd vychádzal z dôkazných prostriedkov vyplývajúcich zo súdneho spisu. V žiadosti o poskytnutie úveru, ako aj v zmluve o úvere je žalovaný explicitne identifikovaný ako fyzická osoba podnikateľ, t. j. živnostník. V zmluve je jasne uvedené, že žalovaný ako dlžník pri uzatváraní tohto úkonu vystupuje ako podnikateľ, zmluva je obsahovo koncipovaná ako obchodná zmluva a účel poskytnutia úveru bol vymedzený na účely podnikateľskej činnosti žalovaného, čo umocňuje aj vymedzený účel čerpania úveru na nákup výpočtovej techniky a softvéru uvedený v žiadosti o poskytnutie úveru. Za daných okolností je odvolací súd toho názoru, že dôkazné bremeno preukazujúce spotrebiteľský charakter úverovej zmluvy zaťažovalo toho, kto tvrdil, že zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, teda v tomto prípade žalovaného a bolo na ňom preukázať, že jediným cieľom pri uzatvorení tejto zmluvy bolo uspokojenie svojich súkromných potrieb. Odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní pred súdom prvej inštancie žalovaný poukazoval na svoje postavenie ako spotrebiteľa všeobecným údajom, že žalovaný ako fyzická osoba čerpal prostriedky z úveru na jeho osobné potreby a na živobytie a radom dokladov, z ktorých nie je možné jednoznačne zistiť kauzalitu s poskytnutými peňažnými prostriedkami z úveru, čo však ipso facto nie je postačujúcim dôkazom. Odvolací súd v tomto smere konštatuje, že nakoľko žalovaný neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia o povahe spotrebiteľského sporu, súd prvej inštancie potom správne posúdil právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený zmluvou o úvere podľa Obchodného zákonníka.“ Ďalej žalobca uviedol, že v priebehu konania došlo zo strany žalovanej k čiastkovým plátbám : dňa 18.08.2021 vo výške 29,17 Eur, dňa 15.10.2021 vo výške 29,17 Eur, t.j. spolu v sume 58,34 Eur. Uvedená skutočnosť má právny následok uznania záväzku vyplývajúce z čiastočného plnenia záväzku v zmysle § 407 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Čiastočné úhrady žalovaná vykonala po podaní vyjadrenia k žalobe a preto sú splnené zákonné podmienky uvedené v § 407 ods. 2 Obchodného zákonníka. K uznaniu záväzku dochádza aj v situáciách, v ktorých bol záväzok zo strany žalovaného najskôr namietaný. Pretože reálnym konaním žalovanej došlo k splneniu znakov skutkovej podstaty

podľa § 407 ods. 2 Obchodného zákonníka, žalobca tvrdí, že nárok žalobcu je uznaný a pre účely ďalšieho konania nesporný. Uznanie záväzku vyplýva z reálneho a vedomého prejavu vôle žalovanej, a takýto výklad konania žalovanej zodpovedá zásade objektívneho výkladového horizontu porovnateľného adresáta prejavu vôle (§ 266 ods. 2 Obeh. zák.). Vzhľadom na čiastkové úhrady, ktoré žalovaná vykonala dňa 18.08. 2021 a dňa 15.10. 2021, žalobca vzal podanú žalobu späť v časti uhradenej istiny 58,34 Eur, v časti zmluvnej pokuty 0,1% denne zo sumy 29,17 Eur od 18.08. 2021 do 14.10. 2021, zo sumy 58,34 Eur od 15.10. 2021 do zaplatenia a v časti sumy 58,34 Eur z ktorej sa uplatňuje úrok z omeškania po dni, v ktorom súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 4.242,72 Eur. Navrhol vydať rozsudok, ktorým bude žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu 3.656,68 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,1 % denne zo sumy 3.715,02 Eur od 18.03. 2017 do 17.08. 2021, zo sumy 3.685,85 Eur od 18.08. 2021 do 14.10. 2021 a zo sumy 3.656,68 Eur od 15.10. 2021 do zaplatenia s tým, že od dňa nasledujúceho po dni v ktorom súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 4.242,72 Eur je žalovaná povinná uhradiť žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 3.656,68 Eur vo výške 9 % ročne až do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 179,6 Eur.

5. V podaní zo dňa 9.12.2021 žalobca reagoval na čestné prehlásenie žalovanej, že peňažné prostriedky z úveru mala použiť na bežnú spotrebu. Uviedol, že žalovaná v žiadosti o úver špecifikovala, k čomu majú prostriedky slúžiť a rozhodujúci je stav v čase podania žiadosti o úver. Navyše je obsah čestného prehlásenia koncipovaný všeobecne a účelovo pre toto konanie. Pre určenie právnej povahy zmluvného vzťahu nie je rozhodujúce, či žalovaná použila peňažné prostriedky inak ako tvrdila v zmluve. Spotrebovanie prostriedkov z úveru sa deje po uzavretí úverovej zmluvy a nemôže mať spätný vplyv na uzavretú zmluvu. Z evidenčnej karty vozidla vystavenej Okresným dopravným inšpektorátom vyplýva, že žalovaná bola vlastníkom vozidla od 10.6.2015 do 6.6.2018, teda v období, keď bola podpísaná žiadosť o úver a úverová zmluva. Podľa registra finančných sprostredkovateľov vedeného Národnou bankou Slovenska bola žalovaná evidovaná ako viazaný finančný agent v podregistri poskytovania úverov, úverov na bývanie a spotrebiteľských úverov v období 10.12.2014 do 09.01.2017. To znamená, že v čase uzavretia zmluvného vzťahu so žalobcom mala žalovaná viac ako 1,5 ročné skúsenosti z finančného trhu a z poskytovania úverov a spotrebiteľských úverov. Ako finančný sprostredkovateľ žalovaná objektívne mala a musela nadobudnúť odborné vedomosti a skúsenosti o poskytovaní úverov z uvedenej problematiky, minimálne pokiaľ ide o to, že by mala vedieť, čo je spotrebiteľský úver, čo je podnikateľský úver, o ich rozdiely, a pod. Uvedené predsa musí vedieť aj ako podnikateľ. V prípade žalovanej ide teda o osobu, ktorá v rámci svojej kvalifikácie a profesionálnej skúsenosti bola osobou znalou problematiky finančných vzťahov a úverových produktov. Napokon skutočnosť, že žalovaná od uzavretia zmluvy nikdy obsah vzájomného vzťahu so žalobcom nespochybnila, tiež svedčí o tom, že jej zmluva bola známa a vyhovovala. Žalovaná ako viazaný finančný agent, musela spĺňať požiadavky pre základný stupeň odbornej spôsobilosti, pod ktorým sa v zmysle § 21 ods. 3 písm. a/ zákona č. 186/2009 Z.z. rozumie ukončené najmenej stredné odborné vzdelanie a absolvovanie osobitného finančného vzdelávania pre každý sektor, v ktorom je osoba oprávnená vykonávať finančné sprostredkovanie. Žalobca uviedol nasledovný prehľad platieb, ktoré uskutočnila žalovaná pred podaním žaloby a aj v priebehu konania: 3 platby po 88,39 Eur v dňoch 14.9.2016, 25.10.2016, 1.12.2016, 12 platieb po 29,17 Eur v dňoch 03.03.2017, 12.05.2017, 07.06.2017, 04.07.2017, 08.08.2017, 6.09.2017, 05.10.2017, 06.12.2017, 05.04.2018, 18.08.2021, 15.10.2021, 16.11.2021. Celkovo počas konania došlo k úhrade žalovanej sumy v časti 87,51 Eur. Žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny v sume 87,51 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,1% denne zo sumy 29,17 Eur od 18.08. 2021 do 14.10. 2021, zo sumy 58,34 Eur od 15.10.2021 do 15.11.2021, zo sumy 87,51 Eur od 16.11.2021 do zaplatenia a v časti 9% ročného úroku z omeškania zo sumy 87,51 Eur uplatňovaného od prvého dňa nasledujúceho po tom ako súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 4.242,72 Eur. Žalobca trval na zaplatení sumy 3.627,51 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne zo sumy 3.715,02 Eur od 18.03. 2017 do 17.08. 2021, zo sumy 3.685,85 Eur od 18.08. 2021 do 14.10. 2021 a zo sumy 3.656,68 Eur od 15.10. 2021 do 16.11.2021, zo sumy 3.627,51 Eur od 17.11.2021 do zaplatenia s tým, že od dňa nasledujúceho po dni v ktorom súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 4.242,72 Eur je žalovaná povinná uhradiť žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 3.627,51 Eur vo výške 9 % ročne až do zaplatenia, a trval aj na zaplatení náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 179,60 Eur.

6. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 22.11.2021 uviedla, že predmetné auto nevyužívala na podnikanie, o úver nežiadala na auto, ale na bežné výdavky, tak ako pri predchádzajúcich úveroch, ktoré mala u žalobcu a ktoré sú už vyrovnané. Aj predmetný úver uzavrela žalovaná s H. O., ktorý v zmluve nikde nefiguruje.

7. Súd v danom spore nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, jeho právny zástupca. Strany boli na pojednávania riadne a včas predvolané. Žalobca neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil, súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Preto súd spor prejednal podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením žaloby, žiadosti o úver zo dňa 15.8.2016, zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 25.8.2016, splátkového kalendára, prehľadu platieb, oznámenia o okamžitej splatnosti zo dňa 7.3.2017, vyjadrenia žalovanej zo dňa 10.6.2021, výpisov z účtu žalovanej, vyjadrení žalobcu zo dňa 22.7.2021, 2.11.2021, výpisu zo živnostenského registra ohľadom žalovanej, správy ODI v Trenčíne zo dňa 8.11.2021, evidenčnej karty vozidla, podania žalovanej zo dňa 22.11.2021, čestného vyhlásenia žalovanej zo dňa 22.11.2021, výpisov z účtu žalovanej, časti technického preukazu, podania žalobcu zo dňa 24.11.2021, prehľad platieb ohľadom predmetnej úverovej zmluvy, podania žalobcu zo dňa 9.12.2021, výpisu z registra finančných agentov a finančných poradcov, podania žalobcu zo dňa 17.1.2022, podania žalobcu zo dňa 21.2.2022, oznámenia Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 7.11.2016, listov žalobcu zo dňa 1.6.2017 a 9.1.2017, listu žalovanej zo dňa 14.2.2017 spolu s podacím lístkom a zistil nasledovné:

9. V žiadosti o úver zo dňa 15.8.2016 adresovanej žalobcovi je v časti I. žalovaná uvedená ako žiadateľ o úver - fyzická osoba podnikateľ, pričom je vymedzená menom, priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu, v časti III. žiadosti v rámci ekonomických a identifikačných údajov je uvedené identifikačné číslo žalovanej 42375452, dátum začiatku podnikania 8.4.2015, adresa jej podnikania, hrubé ročné príjmy, v časti V. žiadosti je uvedené, že požaduje úver vo výške 1.400 Eur so splatnosťou v 48 mesiacoch pri výške mesačnej splátky 88,39 Eur s celkovou sumou na úhradu 4.242,72 Eur, je uvedený aj účel čerpania úveru ako prevádzkový, konkrétne na opravu auta na podnikanie a ako prílohy žiadosti sú uvedené overené kópie osobných dokladov, výpis z bankového účtu, daňové priznanie za rok 2015. Ako viazaný finančný agent je uvedený Jozef Cerula. Žiadosť je podpísaná žiadateľkou, viazaným finančným agentom.

10. V predloženej zmluve o úvere č. XXXXXX - XXXXX zo dňa 25.8.2016 je ako veriteľ uvedený žalobca, ako dlžník je označená žalovaná jej menom, priezviskom, sídlom, identifikačným číslom ako fyzická osoba podnikateľ. V čl. 1 ods. 1.1 zmluvy o úvere sa žalobca zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 1.400 Eur na účely výkonu podnikateľskej činnosti - na prevádzkové náklady, konkrétne na opravu auta na podnikanie, s tým, že dlžník sa zaviazal úver splácať v 48 mesačných splátkach po 88,39 Eur, z ktorej splátka úroku predstavuje 159,22 Eur podľa splátkového kalendára, ktorý je prílohou zmluvy o úvere, a v ktorom je uvedená splatnosť prvej splátky dňa 25.9.2016, splátky sú splatné vždy do 25. dňa v kalendárnom mesiaci, posledná splátka je splatná dňa 25.8.2020. Podľa čl. 10 ods. 10.1. zmluvy o úvere v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky je veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 0,1% denne z dlžnej sumy a za každý deň omeškania. Ak sa stanú podľa ods. 10.4 písm. b/ tejto zmluvy okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,1% denne z dlžnej sumy a za každý deň omeškania. Podľa čl. 10 ods. 10.3. zmluvy o úvere ak sankcie za omeškanie podľa odseku 10.1 odseku 10.2 tejto zmluvy dosiahnu sumu rovnajúcu sa sume všetkých splátok podľa splátkového kalendára platného v deň uzavretia tejto zmluvy, od nasledujúceho dňa je dlžník povinný platiť veriteľovi úrok z omeškania podľa nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z.. Podľa čl. 10 ods. 10.4. zmluvy o úvere V prípade že dlžník neuhradí ktorúkoľvek splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára do 75 kalendárnych dní odo dňa jej splatnosti a/alebo v prípade, že dlžník je v omeškaní s úhradou iného peňažného záväzku podľa tejto zmluvy a/alebo v prípade, že poruší niektoré ustanovenia, najmä ustanovenie odseku 15.1 tejto zmluvy (okrem 15.1 písm. a) a/alebo v prípade, že ktorúkoľvek z prehlásení dlžníka uvedené v tejto zmluve či žiadosti o poskytnutie úvere je alebo sa stanem nepravdivé a) je veriteľ oprávnený odstúpiť od zmluvy, b) je veriteľ oprávnený požadovať úhradu všetkých splátok a záväzkov, ktoré sa podľa zmluvy majú stať splatnými v budúcnosti a to ku dňu uvedenému v oznámení podľa tohto ustanovenia, c) je veriteľ oprávnený jednostranne okamžite vypovedať túto zmluvu na základe písomného oznámenia doručeného dlžníkovi. Okamžitou výpoveďou sa zmluvný vzťah končí ku dňu doručenia písomného oznámenia dlžníkovi.

11. Z predloženého oznámenia o okamžitej splatnosti zo dňa 7.3.2017 vyhotoveného žalobcom a adresovaného žalovanej vyplýva oznámenie žalobcu, že z dôvodu omeškania žalovanej s úhradou splátok č. 4, 5, 6, ktoré bola žalovaná povinná ako dlžník uhrádzať na základe zmluvy o úvere č. XXXXXX sa dňom 17.3.2017 stávajú splatné všetky splátky a záväzky zo zmluvy.

12. Žalobca v podaní zo dňa 17.1.2022 trval na podanej žalobe. Uviedol, že k ďalším čiastočným úhradám dlhu zo strany žalovanej nedošlo.

13. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že k uzavretiu zmluvy došlo tak, že dostala sms správu od H. O., ktorý bol jej finančným poradcom, a ktorý jej sprostredkoval predchádzajúce dve úverové zmluvy u žalobcu. V sms-ke jej napísal, že žalovaná má možnosť čerpať ďalší úver vo výške 1.400 Eur. Skontaktovali sa telefonicky, pýtal sa jej na príjem, na čo mu odvetila, že má príjem z Fair creditu, že pracuje na živnosť. Žalovaná mu uviedla, že poberá aj opatrovateľský príspevok na syna vo výške cca 350 Eur mesačne. Úver žiadala z dôvodu, že chcela vykryť bežné výdavky, keďže vtedy prerábala byt, kupovala nábytok. Žalovaná žiadosť o úver nevypisovala, nejedná sa o jej písmo. H. O. sa jej nepýtal, na čo konkrétne použije žalovaná peniaze, nerozprávali sa o tom. Žalovaná H. O. nepovedala, že úver potrebuje na podnikateľské účely. Žalovaná nežiadala o úver za účelom opravy auta, pretože auto bolo nové. Na kúpu auta dal žalovanej príspevok Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Trenčíne, a to z toho dôvodu, že syn žalovanej je zdravotne ťažko postihnutý a žalovaná ho každý deň vozí do denného stacionára v Trenčianskych Biskupiciach. Žiadosť o úver jej finančný agent H. O. predložil len na podpis, neinformoval ju, že je tam uvedený účel oprava auta. Finančný agent si od nej vyžiadal živnostenské oprávnenie a daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb z minulého roku, ktoré mu odovzdala. Potom sa stretli v reštaurácii Čarodej na Sihoti v Trenčíne. V reštaurácii jej H. O. dal podpísať papiere, a to papier ohľadom úveru na 1.400 Eur, ktorý podrobne neštudovala, nečítala. Následne žalovanej prišli poštou domov zmluva o úvere spolu so splátkovým kalendárom. Žalovaná poštou už žalobcovi zmluvu podpísanú neposielala a z toho teda vyplýva, že v reštaurácii Čarodej žalovaná zrejme podpísala už samotnú zmluvu o úvere. Pri prvom stretnutí s H. ohľadom tohto úveru menovaný od žalovanej žiadal len doklady o jej príjme, nežiadal od nej doklady o tom, či vlastní motorové vozidlo. Keďže predchádzajúce úverové zmluvy uzavrela prostredníctvom H. O. so žalobcom žalovaná ako spotrebiteľ na bežné výdavky, bola v tom, že aj táto zmluva bude uzavretá v režime spotrebiteľskej zmluvy. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzických osôb za rok 2016 vyplýva, že žalovaná predmetný úver nezahrnula do daňového priznania. Zároveň žalovaná poukázala na to, že žalobca od nej nežiadal doklady o tom, že si dala opraviť auto. Okrem úhrad, ktoré uviedol žalobca, žalovaná titulom úveru na účet žalobcu poukázala dve platby po 29,17 Eur dňa 13.1.2022 a dňa 15.2.2022. Peniaze z úveru boli žalovanej vyplatené na jej osobný účet vedený v Prima banke; iný účet zriadený nemala. Potom ako jej poukázal žalobca peniaze na účet, vykonala výber v sume 700 Eur z bankomatu v Trenčíne. Vybraté peniaze zrejme použila na kúpu nábytku, resp. na náklady spojené s prerábkou v byte. Do bytu sa kupovala detská izba. Išlo o poschodovú posteľ, skrine, stolík a stoličky. Ďalšie výbery bankomatu z toho dňa boli použité na bežné výdavky do domácnosti, na kúpu oblečenia v Piešťanoch, na kúpu potravín v Bille v Trenčíne. Platbu v sume 15 Eur použila na kúpu pohonných hmôt na čerpacej stanici Lukoil v Trenčíne. Žalovaná úver prestala následne pravidelne splácať z dôvodu, že zistila, že zmluva o úvere nie je v poriadku. Zmluvu si dala posúdiť na Ministerstve spravodlivosti SR odbor ochrany spotrebiteľa, ktorý jej zaslal oznámenie zo dňa 7.11.2016, z ktorého vyplýva, že ustanovenia zmluvy nie sú v poriadku. Zaslala žalobcovi túto informáciu. Žalobca jej doručil list zo dňa 9.1.2017, ktorým zamietol jej žiadosť o úpravu splátkového kalendára. Žalovaná žalobcovi napísala, že považuje konkrétne zmluvné ustanovenia za neprijateľné zmluvné podmienky, na čo jej žalobca odpísal v liste zo dňa 1.6.2017, v ktorom trval na tom, že ide o obchodnoprávny vzťah, že nejde o spotrebiteľskú zmluvu.

14. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaná nežiadala o úver na podnikanie, ale na bežnú spotrebu. Žalobca v konaní nepreukázal, že úver bol poskytnutý na podnikateľské účely žalovanej. Žalobca sa týmto konaním snažil obchádzať zákon tak, aby na úverovú zmluvu nedopadala právna úprava na ochranu práv spotrebiteľa. Poukázala na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. Má za to, že odplata za úver je neprímerane vysoká, úžernícka. Vzniesla námietku premlčania uplatneného práva žalobcu. Z oznámenia žalobcu zo dňa 7.3.2017 vyplýva, že predčasne zosplatnil úver, a že žalovaná bola v omeškaní so splátkami č. 4, 5 a 6, čo sú splátky splatné 25.12.2016, 25.1.2017 a 25.2.2017, no žaloba bola podaná na súde až po uplynutí trojročnej premlčacej doby, dokonca po uplynutí viac ako štyroch rokov. Žalovaná bola v tom, že aj tento úver je spotrebiteľským úverom, keďže aj predchádzajúce úverové zmluvy, ktoré uzavrela vo februári

2015 a v júli 2015 boli tunajším súdom a Krajským súdom v Trenčíne posúdené ako spotrebiteľské a bezúročné a bez poplatkov. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/51/2019 zo dňa 22.08.2019.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

22. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

24. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

28. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

29. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“/ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

30. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

31. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

32. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

33. Civilný sporový poriadok (čl. 8 Základných princípov, § 132 ods. 1 CSP, § 150 ods. 1 CSP) ako zákonný procesný predpis, ktorým sa riadi civilné sporové konanie, je postavený na zásade kontradiktórnosti sporu dvoch rovnocenných strán, ktorý je potom ovládaný prejednávacím princípom. Ten spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti, rozhodné pre posúdenie daného prípadu, a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu ich tvrdení. Strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazu. Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia a dôkazy. Nie je jeho povinnosťou, a nemá ani právo vykonávať dokazovanie o rozhodujúcich skutočnostiach bez návrhu strán sporu. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena vedie k strate sporu.

34. Žalobca sa domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu peňažné plnenie v podobe neuhradeného zostatku úveru zahŕňajúceho aj zmluvné úroky, zmluvnú pokutu, úroku z omeškania, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky, na základe zmluvy o úvere zo dňa 25.8.2016, na ktorú podľa tvrdenia žalobcu dopadá obchodný zákonník, nie však zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná však popierala, žeby o úver žiadala na výkon jej podnikateľskej činnosti, ale tvrdila, že o úver žiadala na bežnú spotrebu, spojenú aj so starostlivosťou o jej maloleté deti, konkrétne na kúpu nábytku do detskej izby. Medzi stranami bola teda sporná okolnosť, či ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. alebo ide o úverovú zmluvu podľa Obchodného zákonníka.

35. Žalobca svoje tvrdenia oprel o obsah listinných dôkazov, ktoré predložil súdu, a z ktorých vyplýva, že žalovaná je v žiadosti o úver a v zmluve o úvere označená ako živnostník a že o úver žiadala za účelom výkonu jej podnikateľskej činnosti. Zo žiadosti o úver súd mal preukázané, že tá je ručne

vypísaná na formulári žalobcu pre žiadateľov - fyzické osoby podnikateľov , resp. právnické osoby. V nej je uvedené identifikačné číslo žalovanej ako podnikateľského subjektu - živnostníka, a ako účel úveru je uvedená oprava auta na podnikanie. Ďalej argumentoval žalobca aj obsahom ustanovenia bodu 1.1 zmluvy o úvere, v ktorom je v predmete zmluvy uvedené, že „veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky...“ a poukazoval aj na skutočnosť, že žalovaná v čase uzatvorenia zmluvy podnikala na základe živnostenského oprávnenia. Žalovaná potvrdila, že v čase keď požiadala o úver mala živnostenské oprávnenie, z ktorého dosahovala príjem, ale poprela, žeby uviedla viazanému finančnému agentovi, ktorý za žalobcu konal, že úver žiada na účely výkonu jej podnikateľskej činnosti. Taktiež žalovaná popierala , žeby úver žiadala na opravu auta na podnikanie. Zo správy Okresného dopravného inšpektorátu Trenčín zo dňa 8.11.2021, evidenčnej karty vozidla, histórie držiteľov, histórie vlastníkov vozidla bolo preukázané, že žalovaná bola evidovaná ako vlastníčka osobného motorového vozidla zn. Opel Astra ev. č.: W. od 10.6.2015 do 6.6.2018 (pred ňou iný vlastník evidovaný nie je), a od 6.11.2018 doteraz je ako vlastník tohto vozidla evidovaný syn žalovanej J. J., nar. XX.XX.XXXX, pričom ako držiteľka vozidla je naďalej zapísaná žalovaná. Uvedené nasvedčuje pravdivosti tvrdenia žalovanej, že na kúpu tohto auta bol žalovanej poskytnutý príspevok zo strany štátu, auto bolo kúpené pre potreby ťažko zdravotne postihnutého syna žalovanej, a na tento účel je aj využívané, keď ho žalovaná autom vozí do denného stacionára. Žalovaná zároveň uviedla, že auto nepotrebovalo žiadnu opravu, keďže v čase podania predmetnej žiadosti o úver bolo nové. Žalovaná platnosť zmluvy o úvere nenapádala, ale uvádzala, že bola v tom, že predmetná zmluva o úvere bude uzavretá v režime spotrebiteľskej zmluvy, keďže aj predchádzajúce dve zmluvy o úvere uzavrela ako spotrebiteľ so žalobcom, za sprostredkovania toho istého viazaného finančného agenta - H. O.. Žalobca nespochybnil tvrdenie žalovanej, že predchádzajúce dve zmluvy o úvere uzavrela s ním ako spotrebiteľka za sprostredkovania finančného agenta - H. O. a že obidva skoršie úvery mu uhradila. Súd má za to, že samotná skutočnosť, že žalovaná bola v čase požiadania o úver a v čase uzavretia zmluvy o úvere evidovaná ako živnostník a disponovala živnostenským oprávnením, ako aj skutočnosť, že bola v zmluve o úvere označená ako podnikateľ, nemôže spôsobiť, že daný záväzkový vzťah bude automaticky a bez výnimky považovaný za obchodnoprávny, a to najmä za situácie, ak žalovaná neuviedla finančnému agentovi, že úver žiada na výkon jej podnikateľskej činnosti, dôverovala finančnému agentovi, že úver bude poskytnutý ako spotrebiteľský úver rovnako ako predchádzajúce dva úvery, pričom údaje do žiadosti vpisoval viazaný finančný agent, ktorý bez vedomia žalovanej uviedol účel úveru na výkon podnikania žalovanej a právny vzťah bol založený formulárovou zmluvou pripravenou vopred veriteľom. Je bez právneho významu, že žalovaná bola podľa výpisu z registra finančných agentov a finančných poradcov od 1.12.2014 do 9.1.2017 zapísaná ako viazaný finančný agent pre poskytovanie úverov ohľadom veriteľa Fair Credit Slovakia, SE, keďže z tejto skutočnosti možno vyvodit' predpoklad, že žalovaná by mala vedieť rozlíšiť produkt spotrebiteľský úver od úveru na podnikanie, a žalovaná netvrdila, že nevedela o tomto rozdieli, ale obrana žalovanej spočívala v tvrdení, že jej vôľa smerovala k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, no viazaným finančným agentom jej boli predložené na podpis žiadost' o úver a zmluva o úvere , ktoré obsahovali účel úveru na podnikateľské účely, o čom nemala vedomosť a preto žiadost' a zmluvu o úvere podpísala. Text zmluvy je jednoznačný, nie sú v nej použité pojmy, ktoré by sa dali vykladať rozdielne, spor medzi stranami sa netýka výkladu zmluvy ako právneho úkonu. V danom prípade sa jedná o otázku skutkovú, kedy súd musí vzhľadom na tvrdenia žalovanej ohľadom konania finančného agenta pri predkladaní žiadosti a zmluvy na podpis žalovanej, zisťovať na základe vykonaných dôkazov okolnosti, za ktorých bola zmluva o úvere uzavretá so žalovanou, ktorá bola v tom, že rovnako ako pri predchádzajúcich dvoch úveroch dojednaných s tým istým finančným agentom bude mať postavenie spotrebiteľa. Žalovaná na preukázanie svojich tvrdení navrhla svoj výsluch a predložila listinné dôkazy. Z výsluchu žalovanej bolo preukázané, že finančný agent ktorý spisoval žiadost' o úver sa žalovanej vôbec nepýtal, či žalovaná chce úver použiť na podnikateľské účely, s tým, že žalovaná mu neuviedla, že o úver žiada za účelom výkonu jej podnikateľskej činnosti. Finančný agent sa obmedzil len na zistenie, že zdrojom príjmu žalovanej je jej podnikateľská činnosť v rámci živnostenského oprávnenia, vyžiadal si od nej doklady, ktoré svedčia o tom, že má živnostenské oprávnenie, ktoré mu predložila a vypísal žiadost' o úver na formulári, ktorý je určený výhradne pre žiadateľov živnostníkov, resp. právnické osoby. Vôbec však od žalovanej nezisťoval, či žalovaná úver žiada na bežnú spotrebu, alebo na výkon jej podnikateľskej činnosti. O tom sa nerozprávali. Ak finančný agent mienil vyhotovit' žiadost' o úver a zmluvu o úvere tak, že v nich bude žalovaná figurovať v pozícii podnikateľa, bol povinný na to upozorniť žalovanú, čo však podľa tvrdenia žalovanej nespravil. Viazaný finančný agent tak nedodrжал povinnosť vykonávať finančné sprostredkovanie v súlade so zásadami poctivého obchodného styku s odbornou starostlivosťou a v záujme práv a oprávnených záujmov žalovanej ako klienta podľa § 28 ods. 1 zákona

č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa tvrdenia žalovanej finančný agent sám bez vedomia žalovanej do žiadosti uviedol, že žalovaná o úver žiada za účelom opravy auta na podnikanie. Žalovaná žiadosť o úver podpísala, pre krátkosť času ju nečítala, rovnako tak nečítala ani zmluvu o úvere, ktorú jej finančný agent tiež predložil na podpis v reštaurácii Čarodej v Trenčíne, keďže finančnému agentovi dôverovala, peniaze súrne potrebovala, aby mohla zabezpečiť plnohodnotnú starostlivosť svojím deťom, realizovať kúpu nábytku do detskej izby. Súd zohľadnil v rámci dokazovania aj z listinných dôkazov preukázané správanie sa žalovanej po poskytnutí úveru, z ktorého možno vyvodiť tiež záver o tom, či pri uzavretí zmluvy o úvere mala žalovaná postavenie spotrebiteľa. Predovšetkým neobstojí tvrdenie žalobcu, že žalovaná účelovo až v tomto súdnom konaní začala tvrdiť, že zmluvu o úvere uzavrela v postavení spotrebiteľa. Z korešpondencie sporových strán je evidentné, že žalovaná už pred začatím súdneho konania sa domáhala voči žalobcovi, aby uznal, že zmluvu o úvere uzavrela v postavení spotrebiteľky. V liste zo dňa 14.2.2017 adresovanom žalobcovi žalovaná žalobcovi oznámila, že stratila dôveru voči nemu, pretože bola ním podvedená, oklamaná, keďže dňa 25.8.2016 žiadala o úver ako fyzická osoba spotrebiteľ, finančné prostriedky nepoužila na podnikateľskú činnosť a predmetná zmluva o úvere č. XXXXXX - XXXXX je teda spotrebiteľskou zmluvou. Na oznámenie žalobcu zo dňa 7.3.2017 o okamžitej splatnosti predmetného úveru reagovala žalovaná listom zo dňa 15.3.2017, odoslaným poštou žalobcovi dňa 16.3.2017 ako vyplýva z podacieho lístka zo dňa 16.3.2017. V liste žalovaná zaujala stanovisko, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko boli porušené ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., opäť zdôraznila, že ona žiadala o spotrebiteľskú pôžičku, nežiadala o pôžičku na podnikanie, uviedla, ktoré náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. v zmluve o úvere chýbajú, odplatu za pôžičku zhodnotila ako úzeru a napokon prisľúbila, že žalobcovi vyplatí istinu v počte splátok podľa zmluvy, k listu priložila vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti SR. Žalobca na jej stanovisko odpovedal listom zo dňa 1.6.2017, v ktorom uviedol, že vzhľadom na žiadosť žalovanej o poskytnutie úveru na podnikateľské účely bola so žalovanou uzavretá zmluva o úvere na podnikateľské účely žalovanej, na ktorú zmluvu sa vzťahuje Obchodný zákonník, a preto zo strany žalobcu nedošlo k porušeniu žiadneho zákona, a žalobca žiadal žalovanú, aby dodržiavala zmluvné ustanovenia. Z oznámenia Ministerstva spravodlivosti SR, odbor ochrany spotrebiteľa zo dňa 7.11.2016 adresovaného žalovanej vyplýva, že žalovaná zaslala ministerstvu na posúdenie úverovej zmluvy ňou uzavreté s viacerými veriteľmi vrátane predmetnej zmluvy o úvere uzavretej so žalobcom dňa 25.8.2016. Ministerstvo v oznámení uviedlo, že má zistenia, že žalobca využíva finančnú situáciu spotrebiteľov tým, že pri poskytovaní úveru nezisťuje, za akým účelom má byť úver poskytovaný a poskytuje úvery na základe predložených živnostenských oprávnení, pričom neinformuje o podmienkach poskytnutia úveru ani o následkoch, ktoré vyplývajú z poskytnutia úveru fyzickej osobe a z poskytnutia úveru podnikateľskému subjektu a jedná sa o zakázanú obchodnú praktiku, ktorá odníma spotrebiteľovi jeho zákonnú ochranu. Ak by sa predmetná zmluva mala považovať za spotrebiteľskú, šlo by o bezúročný a bezpoplatkový úver z dôvodu chýbajúcich náležitostí v úverovej zmluve v zmysle § 9 ods. 2 písm. i/, k/, l/, w/, z/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalovaná prvých tri mesačne splátky úveru uhradila žalobcovi podľa úverovej zmluvy vo výške 88,39 Eur mesačne, teda aj s úrokmi, no následne po doručení uvedeného oznámenia Ministerstva spravodlivosti SR obsahujúce posúdenie úverovej zmluvy už hradila žalobcovi len mesačné splátky vo výške 29,17 Eur, čo vyplýva aj z prehľadu platieb ku dňu 24.11.2021 vyhotoveného žalobcom. Tvrdenie žalobcu, že žalovaná od uzavretia zmluvy o úvere nikdy nespochybnila, že o úver požiadala ako podnikateľka a bol jej poskytnutý na podnikateľské účely, ale začala popierať podnikateľský charakter úverového vzťahu účelovo a špekulatívne až niekoľko rokov po uzavretí zmluvy teda nie je pravdivé. Žalovaná, presvedčená o svojom postavení spotrebiteľky v rámci daného úverového vzťahu, tri mesiace po uzavretí úverovej zmluvy sa najprv obrátila na príslušný odbor na ochranu práv spotrebiteľa ústredného orgánu štátnej správy so žiadosťou o posúdenie úverovej zmluvy, a následne vo februári 2017 a marci 2017 písomnými listami žalobcovi prezentovala svoje stanovisko k danosti spotrebiteľského charakteru predmetnej úverovej zmluvy. Žalovaná zároveň uviedla, že predmetný úver nezahrnula ani do svojho daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2016, a zahrnúť by ho musela, ak by úver čerpala na podnikateľské účely. K námietke žalobcu, že sú príliš všeobecné tvrdenia žalovanej v jej čestnom prehlásení, že peňažné prostriedky z predmetného úveru použila na bežné výdavky rovnako ako predchádzajúce dva úvery č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX od žalobcu, treba poukázať na tvrdenia žalovanej, ktoré uviedla v rámci svojho výsluchu. Svoje vyjadrenie k žalobe, že z úveru chcela uhradiť bežné výdavky a zabezpečiť plnohodnotnú starostlivosť pre svoje maloleté deti, keďže jej príjem bol na to nedostatočný, žalovaná doplnila na pojednávaní, keď uviedla, že peniaze použila aj na kúpu nábytku do detskej izby. Z predloženej časti výpisu z účtu žalovanej vedeného v Prima banke, a.s. za august 2016 bolo preukázané, že peňažné prostriedky z úveru v sume 1.400 Eur boli žalovanej zo strany

žalobcu pripísané na tento účet dňa 26.8.2016. Následne sú na výpise z účtu zaevidované len debetné operácie. K výberu sumy 700 Eur v bankomate v Trenčíne zo dňa 26.8.2016 žalovaná uviedla, že túto sumu použila na prerábku bytu, na zakúpenie poschodovej postele, skrine, stolíka a stoličiek do detskej izby. Čiastku 15 Eur zo dňa 26.8.2016 uhradila platobnou kartou na čerpacej stanici Lukoil v Trenčíne za kúpu pohonných hmôt do auta. Prostriedky vybrané v hotovosti z bankomatu v Trenčíne v sume 2 x 50 Eur zo dňa 26.8.2016 a v sume 70 Eur z bankomatu v Piešťanoch zo dňa 27.8.2016 použila na úhradu bežných výdavkov do domácnosti, dňa 27.8.2016 uhradila platobnou kartou sumu 25 Eur na nákup oblečenia v predajni Piešťanoch, dňa 28.8.2016 uhradila 23,32 Eur za kúpu potravín v Bille v Trenčíne. Operácie na účte žalovanej realizované hneď v deň pripísania úverových prostriedkov na účet žalovanej, resp. v bezprostredne nasledujúce dni tak korešpondujú s tvrdeniami žalovanej o tom, na aký účel úver použila.

36. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že žalovanú zaťažovalo dôkazné bremeno preukázať, že o úver nežiadala na výkon jej podnikateľskej činnosti, a preukázať jej tvrdenie, že pri uzatváraní zmluvy konala v postavení spotrebiteľa. Podľa názoru súdu dôkazné bremeno ohľadom skutočnosti, že žalovaná skutočne o úver žiadala ako podnikateľka na výkon jej podnikateľskej činnosti spočívalo na žalobcovi, ktorý na základe zmluvy o úvere, teda súkromnej listiny žiada od žalovanej peňažné plnenie. Žalovaná totiž spochybnila pravdivosť predmetnej zmluvy o úvere, konkrétne jej ustanovenia 1.1, 1.2., z ktorých vyplýva, že žalovaná mala žiadať žalobcu o úver podľa podmienok tejto zmluvy na výkon jej podnikateľskej činnosti, a to na opravu auta na podnikanie. Súd uvádza, že listiny ako dôkazný prostriedok sa v zásade rozdeľujú na listiny súkromné a verejné. Za verejné listiny sa považujú listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné. Rozdiel medzi nimi spočíva čo do dôkaznej situácie strany, ktorá listinu predložila v nadväznosti na to, či protistrana spochybnila listinu. Z ustanovenia § 205 CSP vyplýva, že verejné listiny potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak. Verejná listina v rámci dôkaznej situácie uľahčuje účastníkovi, ktorý sa jej dovoľáva, dôkaznú povinnosť v tom zmysle, že tento účastník nemusí preukazovať pravdivosť v nej uvedených skutočností. Naopak, účastník, ktorý pravdivosť obsahu takejto listiny popiera, musí dokázať opak. U súkromných listín je treba rozlišovať ich pravosť, teda skutočnosť, že súkromná listina pochádza od toho, kto je nej uvedený ako vystaviteľ, a správnosť, t.j. pravdivosť údajov v nej uvedených. Pri súkromnej listine stačí formálne popretie jej správnosti druhým účastníkom, aby nastúpila dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno toho účastníka, ktorý tvrdil skutočnosti, ktoré mali byť súkromnou listinou preukázané. Uvedené závery konštatoval Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 2Cdo 199/2005 zo dňa 1.3.2010 v obdobnej právnej veci. Súd v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP musel pri rozhodovaní prihliadať na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, t.j. Najvyššieho súdu SR. Preto súd nemohol použiť závery z rozhodnutí súdov nižšej inštancie, na ktoré poukazoval žalobca (uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoCsp 8/2021, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co 145/2017), a ktorými nie je súd viazaný. Okrem toho súd poukazuje i na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoE/75/2013 zo dňa 5.6.2016, v ktorom bol prezentovaný právny názor, v zmysle ktorého v prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu (spotrebiteľský právny vzťah), má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ, pričom existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. Keďže žalovaná spochybňovala, že o úver žiadala ako živnostníčka na výkon podnikateľskej činnosti a že zmluvu o úvere podpísala v pozícii podnikateľa, bolo na žalobcovi, ktorý tvrdil, že na žiadosť žalovanej uzavrel zmluvu o úvere so žalovanou ako podnikateľkou, aby súdu navrhol vykonať taký dôkaz, ktorým preukáže pravdivosť ustanovení predloženej zmluvy o úvere, z ktorých vyplýva žiadosť žalovanej o úver na podnikateľské účely a uzavretie zmluvy žalovanou v pozícii podnikateľky. Žalobca síce predložil súdu žiadosť o úver, v ktorej je žalovaná označená údajmi ako živnostník, no žalovaná spochybnila pravdivosť aj tohto údaju súkromnej listiny a poskytla súdu relevantné tvrdenia, ktorými vysvetlila okolnosti, ako bez jej súhlasu a vedomia bola v žiadosti o úver označená za podnikateľku, ktorá o úver žiada za účelom výkonu jej podnikateľskej činnosti. Zároveň žalovaná doložila súdu listinné dôkazy (predsúdna korešpondencia sporových strán, čestné prehlásenie žalovanej, výpis z účtu žalovanej), ktoré potvrdzujú jej procesnú obranu, že nežiadala o úver na podnikateľské účely, ale ako spotrebiteľka na bežnú spotrebu. Súd potom uzavrel, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia, že žalovaná vystupovala od začiatku vo vzťahu k dodávateľovi ako podnikateľka a že v tomto postavení zmluvu uzavrela na účely výkonu jej podnikateľskej činnosti. Preto nemožno na vec aplikovať ani závery z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré odkazoval žalobca vo svojom vyjadrení.

37. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd konštatoval, že pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy žalovaná nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Mala postavenie spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a v zmysle § 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca konal v rámci predmetu jeho podnikateľskej činnosti. Na predmetnú zmluvu o úvere dopadajú všetky ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. S poukazom na ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka platí, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Preto vzhľadom na spotrebiteľskú povahu záväzkového vzťahu, nemožno aplikovať na úverovú zmluvu ani ustanovenie § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktoré spája s čiastočnými úhradami dlhu dlžníkom následok v podobe uznania dlhu dlžníkom, ktorý následok žiadal žalobca pripísať čiastočným úhradám dlhu zo strany žalovanej v priebehu konania.

38. Predmetný úver je spotrebiteľským úverom a preto zmluva o úvere mala obsahovať obligatórne zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Preskúmaním predmetnej zmluvy úvere bolo zistené, že neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 písm. i/, k/, z/ zákona č. 129/2010 Z.z., a to úrokovú sadzbu, ročnú percentuálnu mieru nákladov, celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Uvedené obligatórne náležitosti zmluvy sú nevyhnutne potrebné pre to, aby spotrebiteľ poznal rozsah svojho záväzku zo zmluvy o úvere. Pre absenciu týchto náležitostí v zmluve o úvere sa považuje tento úver podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi teda nevznikol nárok na úroky a poplatky na základe zmluvy o úvere. Všetky úhrady, ktoré žalovaná titulom úveru vykonala bolo treba započítať na istinu úveru vyplateného v sume 1.400 Eur. Z prehľadu platieb a tvrdení žalobcu vyplýva, že žalovaná uhradila sumu 527,70 Eur a počas konania uhradila 3 platby po 29,17 Eur, t.j. spolu uhradila sumu 615,21 Eur. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že okrem týchto čiastočných úhrad žalobcovi na úver zaplatila ešte dve platby po 29,17 Eur v dňoch 13.1.2022 a 15.2.2022, no žalobca v jeho posledných podaniach zo dňa 17.1.2022 a 21.2.2022 nepotvrdil tieto ďalšie dve úhrady tvrdené žalovanou, s tým, že žalovaná nepredložila dôkaz, ktorým by vykonanie týchto úhrad preukázala. Preto súd ustálil, že žalovaná celkovo na úver zaplatila žalobcovi čiastku 615,21 Eur a po započítaní týchto úhrad na istinu úveru, neuhradená istina úveru predstavuje sumu 784,79 Eur (1.400 Eur - 615,21 Eur).

39. Žalovaná na pojednávaní vzniesla námietku premlčania žalobcom uplatneného práva. Súd musel námietku preskúmať vzhľadom na ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého veriteľovi nemožno priznať premlčané právo, ak sa dlžník premlčania dovoľá. Pokiaľ by námietku premlčania nevzniesla, aj tak by súd musel z úradnej povinnosti podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z.z. účinného od 5.12.2018 skúmať, či právo uplatnené zo spotrebiteľskej zmluvy proti žalovanej ako spotrebiteľovi nie je premlčané, pretože žaloba bola na tunajší súd podaná za účinnosti daného zákonného ustanovenia. Účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva na súde a zároveň zabrániť stavu právnej neistoty na strane povinných osôb, ktoré by v prípade neexistencie inštitútu premlčania boli nútené splniť si svoje povinnosti aj po časovo neprimeranej dobe. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa peňažného plnenia domáha na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je upravená ako zmluvný typ v zákone o spotrebiteľských úveroch, a to proti žalovanej, ktorá pri dojednávaní zmluvy vystupovala v pozícii spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, premlčanie bolo posúdené podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, upravujúcich premlčanie práva. Napriek tomu, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, je potrebné na ňu aplikovať osobitnú úpravu obsiahnutú v zákone č. 250/2007 Z.z., v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktorá má prednosť. Prednostné použitie ustanovení Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, bez ohľadu na to, podľa ktorého zákona (Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka) bola zmluva uzavretá, bola viac krát judikovaná slovenskými súdmi, a viedla k tomu, že túto zásadu v záujme jednoznačného výkladu ustanovení na ochranu práv spotrebiteľa zákonodarca výslovne zakotvil zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2015 do ustanovenia § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka. Ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka sa musí použiť aj na daný zmluvný vzťah založený predmetnou zmluvou o úvere za účinnosti tohto ustanovenia. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Jednotlivé splátky sa premlčujú vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie osobitne odo dňa splatnosti každej zo splátok. Celkovo bola

žalovaná titulom úveru povinná zaplatiť sumu 1.400 Eur. Úhrady, ktoré žalovaná vykonala od 14.9.2016 do 16.11.2021 v celkovej sume 615,21 Eur pokrývajú 6 splátok v zmluvne dohodnutej výške 88,39 Eur splatných od 25.9.2016 do 25.2.2017, časť splátky v sume 84,87 Eur splatnej dňa 25.3.2017, ktorej neuhradená časť predstavuje 3,52 Eur. Neuhradená je teda istina, ktorá zahŕňa časť splátky v sume 3,52 Eur splatnej dňa 25.3.2017 a nasledujúce 8 mesačné splátky vo výške 88,39 Eur splatné od 25.4.2017 do 25.11.2017, a poslednú splátku vo výške 74,15 Eur splatnú dňa 25.12.2017. Žalobca úver predčasne zosplatnil ku dňu 17.3.2017 listom zo dňa 7.3.2017 pre riadne neuhradenie splátky č. 4, čo je splátka splatná dňa 25.12.2016, pričom toto oprávnenie žalobcu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka bolo zakotvené v čl. 10 bod 10.4. zmluvy o úvere. Z prehľadu splátok je zrejmé, že ku dňu predčasného zosplatnenia úveru bola žalovaná skutočne v omeškaní s riadnou úhradou splátky splatnej dňa 25.12.2016 po dobu dlhšiu ako tri mesiace, čím je splnená podmienka omeškania s plnením splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Zo strany žalobcu došlo k účinnému zosplatneniu úveru, a nepopierala to ani žalovaná, ktorej zástupkyňa na pojednávaní potvrdila danosť účinkov predčasného zosplatnenia úveru. V zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka platí, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Vzhľadom na uvedené zákonné pravidlo trojročná premlčacia doba ohľadom práva žalobcu na zaplatenie zosplatneného úveru (neuhradenej istiny v sume 784,79 Eur) tak začala plynúť dňa 25.12.2016, plynula neprerušene a uplynula dňa 25.12.2019. Na súd za žalobca obrátil až dňa 15.3.2021, teda po márnom uplynutí premlčacej doby. Preto je premlčaný nárok na zaplatenie neuhradenej istiny úveru v sume 784,79 Eur v celom rozsahu.

40. Súd nepovažoval za dôvodný nárok žalobcu na zmluvnú pokutu vo výške 0,1% denne, ktorý uplatnil podľa čl. 10, ods. 10.1, 10.2 zmluvy o úvere. Toto zmluvné ustanovenie súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dojednanie o zmluvnej pokute sa nachádza vo formulárových podmienkach v zmluve, ktoré vopred pripravil žalobca ako dodávateľ. Žalobca ako dodávateľ, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka nepreukázal, že žalovaná ako spotrebiteľ mala možnosť ovplyvniť obsah tohto zmluvného ustanovenia. Súd preto uzavrel, že táto zmluvná podmienka nebola dojednaná individuálne. Zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného vzťahu, na úkor žalovanej ako spotrebiteľa. Z textu zmluvného ustanovenia čl. 10, ods. 10.1, 10.2 zmluvy o úvere vyplýva, že zmluvnú pokutu si môže veriteľ uplatniť vo výške 0,1 % denne z jednotlivých splátok už v prípade omeškania s úhradou každej jednotlivéj mesačnej splátky a súčasne vo výške 0,1 % denne zo zosplatneného úveru ak sa stanú záväzky zo zmluvy naraz splatnými, čo sa javí ako duplicita, zvlášť za stavu, keď si mohol žalobca uplatňovať aj úrok z omeškania. Zo znenia textu tak vyplýva, že dlžník je táto sankciu povinný platiť dvakrát, raz keď je v omeškaní s mesačnou splátkou a druhý raz keď nastane predčasná splatnosť úveru. Navyše výška tejto zmluvnej pokuty predstavuje 36,50% ročne z omeškanej dlžnej sumy, čo považuje súd za neprimeranú výšku zmluvnej pokuty. Zároveň súd poukazuje na to, že sankcia v podobe zmluvnej pokuty v zmluve zaťažuje len spotrebiteľa, no žalobca ako dodávateľ takúto povinnosť nemá pri nesplnení svojej zmluvnej povinnosti, z čoho tiež vyplýva intenzívna nevýhodnosť zmluvy na neprospech spotrebiteľa. Ďalej nemožno prehliadnuť fakt, že za upomienku za nezaplatenie akéhokoľvek záväzku bol žalobca podľa čl. 10 ods. 10.6 zmluvy o úvere oprávnený požadovať od žalovanej poplatok za upomienku vo výške 15 Eur, a ide teda o ďalšiu sankciu na neprospech spotrebiteľa pre prípad porušenia tejto istej povinnosti - omeškanie spotrebiteľa sa s úhradou splátky úveru. Ak je splnenie niektorej povinnosti zabezpečené v zmluve viacerými právnymi inštitútmi, je súd ex offo povinný v takej zmluve, ktorej obsah jedna strana nemá možnosť ovplyvniť, posúdiť primeranosť použitia viacnásobného zabezpečenia povinnosti. Predmetné zmluvné ustanovenie zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán na neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je preto zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute absolútne neplatné. Súd dodáva, že zmluvná podmienka s totožným textom, významom ako je ustanovenie bodu 10.1, 10.2. zmluvy o úvere už bola z uvedených dôvodov vyhlásená súdom za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12Csp/46/2016 zo dňa 10.05.2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/468/2017 zo dňa 10.04.2018. Pretože zmluvná podmienka, na základe ktorej si žalobca uplatňuje zmluvnú pokutu, už bola právoplatne vyhlásená ako neprijateľná zmluvná podmienka, súd ju osobitným výrokom nevyhlasoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka je žalobca povinný nielen zdržať sa používania takejto zmluvnej podmienky v zmluvách uzatváraných so všetkými spotrebiteľmi, ale je povinný aj zdržať sa uplatňovať si právo titulom totožnej zmluvnej podmienky cestou súdu. Účelom tohto zákonného ustanovenia je, aby aj ostatní spotrebiteľia boli chránení pred takým konaním

dodávateľa, v dôsledku ktorého by mohla vzniknúť nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd zároveň dodáva, že nárok na zmluvnú pokutu je premlčaný. Podľa čl. 10 ods. 5 veta druhá zmluvy o úvere zmluvná pokuta je splatná v deň vzniku nároku na jej zaplatenie, bez nutnosti osobitnej výzvy zo strany veriteľa. Žalobca tak mohol uplatniť nárok na zmluvnú pokutu v okamihu omeškania žalovanej s úhradou splátky úveru, resp. od nasledujúceho dňa po predčasnom zosplatnení úveru. Keďže úver bol predčasne zosplatnený k 17.3.2017, a od nasledujúceho dňa uplatnil žalobca zmluvnú pokutu vo výške 0,1% denne z neuhradeného zostatku úveru, od 18.3.2017 začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zmluvnú pokutu v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá uplynula márne dňa 18.3.2020, no žalobu podal žalobca na súd až dňa 15.3.2021.

41. Žalobe súd nevyhovел ani v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 179,60 Eur, ktoré majú predstavovať úhradu odmeny advokáta za vykonanie úkonu - spísanie pokusu o zmier pred podaním žaloby. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky predstavujú príslušenstvo pohľadávky v zmysle ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky a to aj v predsúdnom štádiu. Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. V danom prípade žalobca neunesol bremeno tvrdenia v tom smere, že neuviedol, kedy pokus o zmier vyhotovil, kedy a akým spôsobom ho žalovanej strane zaslal, resp. doručil a neunesol ani dôkazné bremeno, pretože nepredložil súdu listinné dôkazy, ktoré by preukázali, že žalovanej strane naozaj pokus o zmier pred začatím súdneho konania zaslal a že žalobca svojmu právnomu zástupcovi s tým spojené náklady uhradil. Pre neunesenie procesných bremien v zmysle § 150 ods. 1 CSP súd žalobu v tejto časti nepovažoval za dôvodnú.

42. S poukazom na vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd výrokom I. konanie podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil v rozsahu, v ktorom žalobca vzal žalobu pred začatím pojednávania späť a výrokom II. súd žalobu vo zvyšku zamietol jednak pre dôvodne vznesenú námietku premlčania práva a v časti pre nedôvodnosť nároku žalobcu.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 256 ods. 1 CSP Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa § 262 ods. 2 CSP O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. Konanie bolo zastavené v časti o zaplatenie sumy 87,51 Eur pre správanie žalovanej, ktorá túto časť dlhu uhradila žalobcovi v priebehu konania, a preto žalovaná nesie procesnú zodpovednosť na zastavení konania v tejto časti, ktorá z celkovo uplatnenej sumy 3.715,02 Eur predstavuje 2,36% a v tomto rozsahu vzniklo žalobcovi podľa § 256 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania. Žaloba bola zamietnutá vo zvyšnej časti, ktorá z celkovo uplatnenej sumy 3.715,02 Eur predstavuje 97,64% a v tomto rozsahu vzniklo žalovanej podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na zásadu úspechu, zásadu zodpovednosti za zastavenie konania má prevažne úspešná žalovaná právo na náhradu trov konania v rozsahu 95,28% (97,64% - 2,36%). Preto súd výrokom III. priznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v uvedenom rozsahu. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.